

Приспаний принц. Завжди й довіку. Том 1

КУПИТИ

Про книгу

Народжена у сім'ї, що походить від Білосніжки, Райн Вайт не вважає своє життя аж надто солодким. Утім, тепер їй ще й треба поцілувати приспаного принца! Та коли на свій вісімнадцятий день народження Райн спускається у гробницю під лондонським Тауером, вона мимоволі стає причиною катастрофи: її цілунок пробуджує не тільки принца, але й прадавнє прокляття. Щоб порятувати казкові сім'ї, Райн мусить витримати сім проб, і до того ж їй не варто забувати, що серце — її найвразливіше місце.

Пролог

Колись за давніх-давен початок закохався в кінець. І дехто каже також, що сонце закохалося в місяць, світло в темряву, добро у зло, а все — у ніщо.

Обоє мали стільки ж імен, як і облич, хоча зазвичай звали їх Королем Сонця і Королевою Ночі. Вони любили одне одного всім серцем і правили як перші боги над світом, повним чудес — величним і водночас неприборканим та наповненим хаосом. Тривало це недовго, тому що з хаосу родилися нові боги й богині.

Першою була жінка, яка, здавалося, виросла з самої землі, і разом з нею прийшов Батько Небо.

Мати Земля була ніжна й ласкава — голос гармонії серед моря хаосу, хоча й була часом несамовитою та диною, і трясла тоді світом у своєму гніві. Батько Небо навпроти неї був невимовно мудрий, його думки безмежні, а воля несхитна, хоча пиха його й високодумство були такі ж неосяжні, як і сам круговид.

Обоє, на перший погляд, були цілком протилежні, та все одно існували в ідеальній гармонії одне з одним.

Після них прийшла діва з очима, наповненими безмежжям, та волоссям, зітканим із золота. Коли вона сміялася, сходило сонце, а коли бачила сні, місяць гладив її по щоках. Король Сонця і Королева Ночі полюбили її всім серцем, і відтоді назвали діву Сестрою Часу. Світ став спокійніший, втихомирений богами, а хаос був переможений майже. Але лиш майже.

Востаннє хаос збурився і повстав. Земля захиталася, гори вивергнули вогонь у небо. І разом з бурею й дощем прийшов також останній з богів. Хаос згас у холодному серці, яке відтоді билосся в грудях Брата Долі.

Коли хаос був нарешті приборканий, життя могло далі буяти на землі, і тому сталося так, що перші люди почали заселяти світ.

Боги чудувалися тому, що хоча люди були скінченні, на противагу їм, і життя їх тривало не довше від змигу ока, вони все одно могли те, що було

не під силу богам: народжувати життя. Діти виростали у жінок і чоловіків, жінки ставали матерями, а чоловіки — батьками. Сміх дітей був наче солодка музика у вухах богів.

Сповнившись цікавістю, боги змішалися з людьми, і це означало те, що дітей, які припали їм найбільше до серця, вони наділяли магією, щоб потім випробувати їх. Ті, хто витримував ці проби, здобували ласку богів і разом з нею, крім магії, багатства й земель, також дар безсмертя. Так зібралися ці улюбленці у дворах під орудою богів — перші роди шляхетних, які ввійшли пізніше в підручники історії як перші казкові сім'ї.

Люди були щасливі, світ був повний магії та чудес, і боги правили в той час у гармонії. Їхнє буття не мало кінця. Жоден із них не знав смутку чи горя. Вони були щасливі. Принаймні більшість з них.

— Я так і знала: Королева Ночі була сумна! — вирвалося мимоволі з мене.

— Тсс, перестань же перебивати, Райн, — прошипіла до мене Фіона, і легкий літній вітерець розвіяв чорне волосся їй по плечах.

Хоча у свої дванадцять Фіона була на п'ять років старша від мене, вона весь час запевняла, що ми на вигляд як близнята. Але це було не так. Шкіра Фіони була куди світлішою від моєї, тому що вона проводила за навчанням більше часу в бібліотеці. Як і мають усі великі дівчата, говорила зазвичай бабуся. Але я не була великою дівчинкою. Принаймні з погляду бабусі. Волосся Фіони було довге й рівне, а моє куйовдилось весь час, і відколи мій кузен Авері приліпив у нього жувальну гумку, воно стало таке коротке, що лоскотало вуха.

Як на мене, у нас із Фіоною було подібне лише одне — наші очі. Вони були сині. Так само, як очі мами, і тітки Ліллі, і бабусі. Вважають, що в тітки Пенсі очі також були сині. Але відколи... я не знала напевне відколи, тому що мама й інші завжди мовчали про це. Та позаяк Авері, мій кузен та її син, жив разом з нами, скільки я себе пам'ятаю, вона, напевно, зникла дуже, дуже давно.

— Діти, прошу вашої уваги! — бабуся поклала книжку казок і суворо до нас закліпала. Вона сиділа на старій лаві під старою яблунею

перед нашим будинком. Своїм довгим носом і колючим поглядом бабуса нагадувала мені ворону. Тільки таку, що навівала страх.

— Райн увесь час заважає, — накинулася на мене Фіона.

— Це ніяка не правда, — огризнулася я, і від люті мені пропекло вогнем щоки. — А історія ця нудна. Ми вже чули її мільйон разів. Щонайменше!

— Ти така дитина, — прошипіла Фіона і закинула довге волосся собі за спину. Метелик запурхав навколо неї. Усе живе любило Фіону. Метелики завжди пурхали навколо неї. Як над квіткою. Отруйною, щоправда, квіткою. Я блимнула на неї очима.

— Годі вже, — сказала бабуса, і ми вмить позмовкали, почувши суворий тон у її голосі. Вона поправила свої круглі лінзи, і золота оправа зблиснула у сонячному світлі. — Фіоно. Такій юній дамі не личить втрачати терпець і підносити голос.

— Але ж Райн щойно...

— Райн, — перервала її бабуса, а тоді просвердлила мене таким пронизливим поглядом, що я опустила плечі. Погляд бабусі був завжди неприємно важкий. — Райн треба навчитися слухати. Хоч ти і знаєш вже ці історії, та ще їх не розумієш.

— Я розумію їх дуже добре, — мовила непокірно я, і Фіона щипнула мене нелюб'язно за ногу. Коза.

— Ну, якщо так, то можеш повертатися в дім. Я впевнена, що Авері зрадіє твоєму товариству.

— Ні. — Я примружилася і стала теребити нитку, що стирчала з моєї білої сукні. Висока трава лоскотала голі ноги. Моє ліве коліно було подерте, відколи я спробувала вилізти на яблуню вище від Авері. — А чому Авері не пускають ніколи на уроки історії? Думаю, він радо посидів би з нами.

Бабуса насупила чоло і цокнула язиком.

— Авері — Гантер.

— А хіба це погано?

— Він такий, як його батько. Тоді як ми, ми — Вайти.

Рекомендована література

Незавершені справи

Останній лист

Найдорожче в житті

Варіація

Святий. Книга 3

Бог завжди подорожує
інкогніто

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ